

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος Κ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 991 ²	Τῶν ἁγίων Ἑπτὰ Μακκαβαίων Παρασκευή 1 Αὐγούστου 2014 (2003)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
---	--	---

Ἡ πίστι μας εἶνε ἀληθινὴ

Θὰ μιλήσουμε, ἀγαπητοί μου, γιὰ τοὺς ἁγίους Μακκαβαίους. Εἶνε ἕνας ἀστερισμὸς μὲ **ἐννέα ἀστέρια**: τὸ ἕνα εἶνε ὁ διδάσκαλός τους Ἐλεάζαρος, τὸ δεύτερο ἡ μητέρα τους Σολομονή, καὶ τὰ ἄλλα ἑπτὰ εἶνε τὰ ἔξοχα παιδιὰ τῆς πολυτέκνου αὐτῆς οἰκογενείας.

Οἱ ἥρωες αὐτοὶ ἔζησαν τὸν 2ο π.Χ. αἰῶνα, σὲ ἐποχὴ ποὺ βασιλεὺς στὴ Συρία καὶ στὴν Ἰουδαία ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς διαδόχους τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ὁ **Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανής** (175-163 π.Χ.). Αὐτός, φανατικὸς εἰδωλολάτρης, εἶχε μῖσος ἄσπονδο ἐναντίον τῶν Ἰουδαίων, ποὺ τότε ἦταν οἱ μόνοι ποὺ πίστευαν στὸν ἀληθινὸ Θεό. Προσπάθησε μὲ ὅλα τὰ μέσα νὰ ξερριζώσῃ ἀπὸ τὶς καρδιές τους αὐτὴ τὴν πίστι, τὴν πίστι ποὺ εἶχε παραδώσει ὁ Μωυσῆς.

Ἔσφαξε, ἔσφαξε, σὰν ἄγριο θηρίο, ἀγριώτερο ἀπὸ τίγρι καὶ λιοντάρι. Ἔνα θηρίο θὰ φάη τρεῖς - τέσσερις ἀνθρώπους, δὲν τρώει παραπάνω· αὐτὸς **ἔσφαξε 80.000 Ἰουδαίους**, καὶ τὸ αἷμα ἔτρεξε ποτάμι στοὺς δρόμους τῶν Ἱεροσολύμων.

Καὶ γιὰ νὰ ἐξευτελίσῃ τὴ θρησκεία τους, διωργάνωσε εἰδωλολατρικὴ τελετὴ. Στὸ κέντρο τῆς πόλεως ἔστησε ἕνα πελώριο θυσιαστήριο, κ' ἐκεῖ θυσίαζε ὄχι πρόβατα καὶ γίδια καὶ ταύρους καὶ τράγους, ὅπως συνήθιζαν οἱ Ἑβραῖοι, ἀλλὰ –πρὸς βεβήλωσιν–, **θυσίαζε χοίρους**, ἑκατοντάδες χοίρους, στοὺς θεοὺς τῶν εἰδώλων. Καὶ γιὰ νὰ μαγαρίσῃ τοὺς Ἰουδαίους καὶ νὰ χτυπήσῃ τὴ θρησκευτικὴ τους συνείδησι, τοὺς ὑποχρέωνε νὰ φᾶνε. Πρέπει νὰ ξέρουμε, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι δὲν τρῶνε χοιρινὸ κρέας. Μέχρι σήμερα, ἂν πᾶς σὲ σπιτί Ἑβραίων, χοιρινὸ κρέας δὲν τρῶνε. Δὲν ἀναπτύσσω τώρα γιὰ ποιούς λόγους τὸ κάνουν, πάντως ἐξακολουθοῦν νὰ τὸ τηροῦν.

Νηστεύουν οἱ Ἑβραῖοι. Ἐμεῖς; Πρέπει κ' ἐμεῖς νὰ νηστεύουμε. Κάνω ἐδῶ μιὰ παρέκβασι. Εἶσαι Χριστιανός, εἶσαι ὀρθόδοξος; Ἐγώ

ἀμφιβάλλω. Ἄν εἶσαι ὀρθόδοξος, ἂν πιστεύῃς στὰ θέσμια τῆς Ὁρθοδοξίας μας, **πρέπει νὰ τηρῆς τὶς νηστεῖες**. Ποιές νηστεῖες; Νὰ νηστεύῃς Τετάρτη καὶ Παρασκευὴ· τὴν Τετάρτη διότι ἐπροδόθη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, τὴν Παρασκευὴ διότι ἐσταυρώθη. Ἄν εἶσαι ὀρθόδοξος, θὰ νηστεύῃς τὴν ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ καὶ τὶς ἄλλες περιόδους νηστείας, θὰ νηστεύῃς στὶς 5 Ἰανουαρίου παραμονὴ τῶν Φώτων, στὶς 29 Αὐγούστου ποὺ τιμᾶται ἡ ἀποτομὴ τῆς κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, θὰ νηστεύῃς στὴν Ὑψωσι τοῦ Τιμίμου Σταυροῦ 14 Σεπτεμβρίου, θὰ νηστεύῃς αὐτὲς τὶς ἅγιες ἡμέρες.

Νηστεύουν σήμερα οἱ Χριστιανοί; Δυστυχῶς **πάει νὰ καταργηθῇ ἡ ἁγία αὐτὴ συνήθεια**. Παρατηρῆστε ἂν θέλετε, καὶ θὰ δῆτε ὅτι ἀκόμα καὶ Μεγάλη Παρασκευὴ καταλύεται ἢ νηστεία. Σὲ περιόδους νηστείας θὰ δῆτε στὰ κρεοπωλεῖα τῆς ἀγορᾶς κρεμασμένα κρέατα στὰ τσιγγέλια τῶν χασάπηδων, καὶ σὲ ἐστιατόρια ἢ νυχτερινὰ κέντρα νὰ καταναλώνωνται τόννοι κρέατος. Γίναμε στὰ Βαλκάνια τὸ πλέον κρεοφάγο γένος. Ἐξάγουμε καὶ συνάλλαγμα, γιὰ νὰ φέρουμε κρέατα ἀπὸ τὴ Βουλγαρία καὶ τὴ Σερβία. Ὅλη δὲ αὐτὴ ἡ κρεοφαγία ἀποβαίνει εἰς βάρος καὶ τῆς υγείας μας.

Νηστεύουν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι· καὶ πρὸς ἐμπαιγμὸν τῆς νηστείας τους ὁ Ἀντίοχος τοὺς ὑποχρέωνε νὰ φᾶνε εἰδωλόθυτο χοιρινὸ κρέας. Πρῶτος ἐκλήθη ὁ διδάσκαλος **Ἐλεάζαρος**, ποὺ ἦταν σεβάσμιος ἱερεὺς. Αὐτὸς εἶπε: –Εἶμαι ἐνενηντὰ χρονῶν. Τηρῶ μέχρι τώρα τὴ νηστεία κατὰ τὸν θεῖο νόμο, καὶ δὲν ἐννοῶ νὰ ἐγκαταλείψω τὴν ἱερά μας παράδοσι... Τὸν ἄρπαξαν τότε οἱ στρατιῶτες τοῦ Ἀντιόχου, τὸν ἔδειραν, καὶ δεμένο τὸν ἔρριξαν στὴ φωτιά. Ἔτσι παρέδωσε τὴν ψυχὴ του στὸ Θεό.

Μετὰ ἀπὸ αὐτὸν κάλεσαν ἕνα - ἕνα μὲ τὴ

σειρά **τὰ ἑπτὰ ἀδέρφια**, τοὺς Μακκαβαίους. –Λυπήσου τὰ νιάτα σου, εἶπαν στὸν πρῶτο· θὰ σοῦ δώσουμε ἀξιώματα, θὰ σὲ ἀνυψώσουμε σὲ δόξες καὶ τιμές. –Χαρίζω τὰ ἀξιώματά σας· ἐγὼ θὰ μείνω στὴν πίστι τῶν πατέρων μας. Δὲν θὰ γευθῶ χοιρινὸ εἰδωλόθυτο... Ἔτσι ὁ πρῶτος εἶπε τὸ ὄχι. Τὸ ἴδιο ἐπανελάβε ὁ δεύτερος, ὁ τρίτος, ὁ τέταρτος, ὁ πέμπτος, ὁ ἕκτος καὶ ὁ ἕβδομος. Καὶ μετὰ τὴν ἄρνησι ἄρχισε γιὰ τὸν καθένα τὸ τρομερὸ μαρτύριο, ποῦ ἀνατριχιάζει καὶ μόνο νὰ τὸ σκέπτεσαι. Ἀνοῖξε τὴν Παλαιὰ Διαθήκη στὸ τέλος καὶ διαβάστε στὸ βιβλίον Δ' Μακκαβαίων (κεφ. 5ο-12ο). Μὴ διαβάσετε μόνο περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδες. Ἄν εἶσαι Χριστιανός, διάβαζε ἁγία Γραφή. Θὰ μοῦ πῆς, Δὲν εὐκαιρῶ, ἢ δὲν καταλαβαίνω, ἢ νιώθω κούρασι... Προφάσεις.

Ἄς κάνω ἐδῶ μιὰ ἄλλη παρέκβασι. Σοῦ λέω νὰ νηστεύης, δὲν νηστεύεις· σοῦ λέω νὰ διαβάξης ἁγία Γραφή, δὲν διαβάζεις. Τὸ ἕνα δὲν κάνεις, τὸ ἄλλο δὲν κάνεις· **τί Χριστιανὸς εἶσαι**, μπορεῖς νὰ μοῦ πῆς; Σοῦ λέω νὰ προσεύχεσαι, δὲν προσεύχεσαι· σοῦ λέω νὰ ἐξομολογήσαι, δὲν ἐξομολογεῖσαι· σοῦ λέω νὰ κοινωνῆς, δὲν κοινωνῆς· σοῦ λέω νὰ ἐκκλησιάζεσαι, δὲν ἐκκλησιάζεσαι. Στὴν ἐκκλησία ἔρχεσαι μόνο ὅταν σὲ καλοῦν γιὰ κάποιο μυστήριον. Πολλοὶ ἔρχονται ὅταν γίνεται μνημόσυνο. Ἄλλ' αὐτὸ εἶνε ἁμαρτία. Διότι στὸ ναὸ κάθε Κυριακὴ μνημόσυνο γίνεται. Τίνος μνημόσυνο; Ὅχι τοῦ πατέρα καὶ τῆς μάνας μας· κάθε Κυριακὴ κάνουμε τὸ μνημόσυνο τοῦ Κυρίου. Καὶ ἂν πηγαίνης στὰ μνημόσυνα τοῦ πατέρα ἢ τῆς μητέρας σου, πολὺ περισσότερο πρέπει νὰ πηγαίνης στὸ μνημόσυνο τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τί κοστίζει σ' ἐσένα ἢ πίστι; Στους μάρτυρες κόστισε φρικτοὺς πόνους καὶ θάνατο.

Οἱ Μακκαβαῖοι λοιπὸν εἶπαν τὸ ὄχι καὶ ἄρχισε τὸ **μαρτύριό** τους· μαρτύριο, ποῦ ἀνατριχιάζει ὁ ἄνθρωπος νὰ τὸ διαβάξη ὅπως τὸ περιγράφει ἡ ἁγία Γραφή. Τοῦ ἑνὸς τοῦ ἔβγαλαν τὰ μάτια μὲ πιροῦνι. Τοῦ ἄλλου τοῦ ἔκοψαν τὸ δεξιὸ χέρι. Τοῦ ἄλλου τοῦ ἔκοψαν τὸ ἀριστερὸ χέρι μὲ πριόνι. Τοῦ ἄλλου τοῦ ἔκοψαν τὰ δάχτυλα. Τοῦ ἄλλου τοῦ ξερρίζωσαν τὰ νύχια. Τοῦ ἄλλου τοῦ ἔξυναν τὶς σάρκες μὲ σιδερένια νύχια. Τὸν ἄλλο τὸν ἔγδαραν ζωντανό, ὅπως γδέρνει ὁ χασάπης τὰ σφαχτά... Τίποτα αὐτοί! ἔμειναν σταθεροί.

Κ' ἐμπρὸς σ' ὅλα αὐτά, παροῦσα στὸ μαρτύριο τῶν ἑπτὰ παιδιῶν, ποιά ἦταν παρακαλῶ; Ἡ μάνα, **ἡ ἁγία Σολομονή**. Ὡ ἡ μάνα! Νά

ἔταν καμμιά σημερινὴ μάνα, θὰ ἔλεγε· «Φάε, παιδάκι μου, λίγο κρέας, δὲν εἶνε τίποτα...». Σήμερα οἱ μανάδες σκέπτονται μόνο τὸ σῶμα τῶν παιδιῶν, τὸ τομάρι τους δηλαδή. Παρὰ πάνω ἀπὸ τὸ σῶμα δὲν βλέπουν τίποτε ἄλλο. Ἡ ἁγία Σολομονὴ ὑπῆρξε μοναδικὴ μητέρα, ἱστορικὴ μητέρα, σπάνιο παράδειγμα μέσα στοὺς αἰῶνες. –Ὅχι, παιδιά μου! εἶπε· μὴ μαγαρίσετε τὴ θρησκεία μας, μὴ χάσετε τὸ στεφάνι τῆς δόξης...! Καὶ προέτρεπε αὐτή, ἡ μάνα, τὰ ἑπτὰ παιδιά στὸ μαρτύριο τὸ φρικτό. Ἦταν πιστὴ στὸ Θεό, καὶ ἡ πίστι αὐτὴ τὴν ἀνέδειξε ἡρώιδα, γυναῖκα μοναδικοῦ μεγαλείου καὶ κύρους. Πῶς βρῆκε τὴ δύναμι νὰ προτρέπη ὅλα τὰ παιδιά τῆς στὴ θυσία! Μήπως δὲν πονοῦσε; Ἀσφαλῶς πονοῦσε. Καθὼς τὰ παιδιά τῆς μαρτυροῦσαν, καὶ τὰ ἔβλεπε τὸ εἶνα μετὰ τὸ ἄλλο νὰ θανατώνωνται μὲ τὸ σκληρότερο τρόπο, ὑπέφερε. Πονοῦσε αὐτὴ γιὰ τὸ καθένα ξεχωριστὰ καὶ γιὰ ὅλα μαζί. Ὁ πόνος τῆς ἦτο πολλαπλάσιος. Οἱ μανάδες, ὅταν τὰ παιδιά τους ἀρρωσταίνουν κ' ἔχουν πυρετό, παρακαλοῦν τὸ Θεό, νὰ φύγη ὁ πυρετὸς ἀπὸ τὰ παιδιά καὶ νὰ ἴρθη σ' αὐτές. Ἄν λοιπὸν τὸ κάθε παιδί τῆς ἁγίας Σολομονῆς μαρτύρησε μιὰ φορά, αὐτὴ, πονώντας γιὰ τὸ καθένα, μαρτύρησε ἑπτὰ φορές, μαρτύρησε ἑπταπλασίως. Κι ἀφοῦ ὑπέμεινε σταθερὰ καὶ ἀκλόνητος ὅλη τὴ δοκιμασία, στὸ τέλος ἔπεσε καὶ ἡ δια μέσ' στὴ φωτιά (βλ. Δ' Μακ. 17,1).

Ἔτσι κήκαν ὅλοι καὶ ἔγιναν θυσία στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, μάρτυρες πρὸ Χριστοῦ.

* * *

Αὐτό, ἀδελφοί μου, μὲ λίγα λόγια, εἶνε τὸ μαρτύριο τῶν ἑπτὰ Μακκαβαίων παιδῶν, τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν γέροντος ἱερέως Ἐλεαζάρου. Τί μᾶς διδάσκει;

Ἔνα δίδαγμα βγαίνει σήμερα. Ἡ πίστι μας δὲν εἶνε παραμύθι. Εἶνε ζωντανὴ καὶ θαυμαστή. ἔχουμε τὴν πιὸ ἀληθινὴ **θρησκεία, τὴ μόνη ἀληθινὴ** στὸν κόσμον. Γι' αὐτὴν προφήτευσαν οἱ προφῆτες καὶ ἔδωσαν τὴ ζωὴ τους οἱ Μακκαβαῖοι στὴν παλαιὰ διαθήκη, γι' αὐτὴν κήρυξαν οἱ ἀπόστολοι καὶ θυσιάστηκαν οἱ μάρτυρες στὴν καινὴ διαθήκη, γι' αὐτὴν ἀσκήτευσαν καὶ θεολόγησαν καὶ ὠμολόγησαν οἱ πατέρες καὶ διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας.

Ἄς φιλοτιμηθοῦμε νὰ μιμηθοῦμε κ' ἐμεῖς τοὺς ἀγῶνες τους, γιὰ νὰ γίνουμε μαζί μὲ ὅλους αὐτοὺς **μέτοχοι τῆς δόξης** στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ· ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**